

6. Ungersvens visa.

Hammerdal.

Där gin -- go två jung --- frur u-ti ett grönt äng, Ock
bå -- da så voro de så skö -- na. Den e - na hon var så
hjärte - ligen glad, Den andra varså sorgs-ligt be --- dröfvad.

Den rika hon sade till den fattiga så:
Hvarför är du så sorgsligt bedröfvad?
Har du mistat fader eller har du mistat mor
eller hafver du mistat din ära?

Inte har jag mistat fader, inte har jag mistat mor,
ock inte har jag mistat min ära.
Men jag sörjer långt mer den unge fager vän,
som vi båda hålla så kära.

Hvad lönar, att du sörjer den unge fager vän,
som vi båda hålla så kära.
Nog tar han hällre mig, som rikedomar har,
ock låter den fattiga få vara.

Den ungersven han var ej långt därifrån;
han hörde, hvad jungfrurna de talte.
Han bad upp i höjden: Min Fader ock min Gud,
säg mig, hvilkendera jag skall taga.

Ock ungersven han smög genom buskarna fram
ock tog då den fattiga i handen:
Du skall blifva min, ock jag skall blifva din,
ock vi ska' lefva lyckligt till samman.

Ock ungersven, ock ungersven, hvad tager du dig till,
som tager den fattiga i handen

II. 10

FRÅN JÄMTLAND.

13

ock intet tager mig, som rikedomar har
ock låter den fattiga få vara?

Ja, om jag tager dig, som rikedomar har
ock låter den fattiga få vara,
så går hon ock sörjer i alla sina dar
ock fäller de sorgliga tårar.